

Λ. ΤΖ. ΣΜΙΘ

Vampire
Diaries

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ 2: ΨΥΧΕΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΒΙΒΛΙΟ 6

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:
THE VAMPIRE DIARIES 6 – THE RETURN: vol. II: SHADOW SOULS
Από τις Εκδόσεις HarperTeen, Νέα Υόρκη 2011
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **VAMPIRE DIARIES 6 – Η επιστροφή 2: Ψυχές στο σκοτάδι**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: L. J. Smith
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ευηνέλλα Αλεξοπούλου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αρετή Κολλάτου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Α. & Φ. Δεληγιάννης Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© L. J. Smith, 2010
Published by arrangement with Rights People, London.
© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Pandorabox/Shutterstock Images LLC
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2012, 2.500 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-571-7

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Λ. ΤΖ. ΣΜΙΘ

**Vampire
Diaries**

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ 2: ΨΥΧΕΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΒΙΒΛΙΟ 6

*Μετάφραση:
Ευηνέλλα Αλεξοπούλου*

*Στην Ελίζαμπεθ Χάρντινγκ,
την καταπληκτική ατζέντισσά μου*

Αγαπημένο μου Ημερολόγιο», ψιθύρισε η Έλενα, «εξοργιστικό δεν είναι τώρα αυτό; Σε άφησα στο πορτμπαγκάζ της Jaguar, και η ώρα είναι δύο το πρωί». Πίεσε δυνατά το δάχτυλο ψηλά στο πόδι της, πάνω απ' το νυχτικό, σαν να έβαζε τελεία με σπινό. Ύστερα, ακουμπώντας το μέτωπό της στο τζάμι του παραθύρου, ψιθύρισε ακόμη πιο σιγά: «Και φοβάμαι να βγω έξω στο σκοτάδι για να σε πάρω. Φοβάμαι!» Πίεσε πάλι δυνατά το δάχτυλό της. Κατόπιν, νιώθοντας δάκρυα να κυλούν στα μάγουλά της, πάτησε διστακτικά το κουμπί της μαγνητοφώνησης στο κινητό της. Ήταν ανόητο να αδειάσει έτσι την μπαταρία, αλλά δεν άντεχε να μην το κάνει. Το χρειαζόταν!

«Να με λοιπόν!» είπε σιγανά, καθισμένη στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου. «Αυτή θα είναι η καταχώριση στο ημερολόγιό μου για σήμερα. Επί τη ευκαιρία, αναφέρω ότι κάναμε μια συμφωνία γι' αυτό το ταξίδι με το αμάξι. Είπαμε ότι εγώ θα κοιμάμαι στο πίσω κάθισμα της Jaguar και η υπέροχη ύπαιθρος θα είναι για τον Ματ και τον Ντέιμον. Αυτή τη στιγμή είναι κατασκότεινα έξω και δε βλέπω πουθενά τον Ματ... και κοντεύω να τρελαθώ. Κλαίω και νιώθω σαν χαμένη, και μου λείπει τόσο ο Στέφαν...»

»Πρέπει να ξεφορτωθούμε την Jaguar. Παραείναι μεγάλη, κατακόκκινη και φανταχτερή, και παραείναι εύκολο να τη θυμάται κάποιος, ενώ εμείς προσπαθούμε να μη μας θυμούνται, αφού πάμε εκεί που είναι ο Στέφαν για να τον απελευθερώσουμε. Όταν πουλήσουμε το αμάξι, το μενταγιόν με το λαζουρίτη και τα διαμάντια που μου χάρισε ο Στέφαν μια μέρα πριν εξαφανιστεί θα είναι το πολυτιμότερο πράγμα που μου έχει απομείνει. Μια μέρα πριν... Τον Στέφαν τον παρέσυραν να φύγει, πείθοντάς τον ότι θα μπορούσε να ξαναγίνει ένας φυσιολογικός άνθρωπος. Και τώρα...

»Πώς είναι δυνατόν να σταματήσω να σκέφτομαι τι μπορεί

να του κάνουν “εκείνοι” αυτήν ακριβώς τη στιγμή—όποιοι κι αν είναι αυτοί οι “εκείνοι”, που μάλλον θα είναι τα κιτσούνε, οι σατανικές αλεπούδες—στη φυλακή που ονομάζεται “Σι νο Σι”;

Η Έλενα σταμάτησε και σκούπισε τη μύτη της με το μανίκι του νυχτικού της.

«Μα πώς στην ευχή έμπλεξα έτσι;» Κούνησε δυνατά το κεφάλι της και χτύπησε με τη γροθιά της την πλάτη του καθίσματος. «Αν το καταλάβω αυτό, ίσως καταφέρω να καταστρώσω το σχέδιο Α. Πάντα έχω ένα σχέδιο Α. Και οι φίλες μου πάντα έχουν έτοιμα τα σχέδια Β και Γ, για να με βοηθήσουν». Η Έλενα ανοιγόκλεισε γρήγορα τα μάτια της μόλις σκέφτηκε την Μπόνι και τη Μέρεντιθ. «Αλλά τώρα φοβάμαι ότι δε θα τις ξαναδώ ποτέ. Κι έχω κατατρομάξει και για την τύχη ολόκληρου του Φελς Τσερτς».

Για μια στιγμή, η Έλενα έμεινε ακίνητη ακουμπώντας στο γόνατό της τη σφιγμένη γροθιά της. Μια σιγανή φωνή μέσα της είπε: «Πάψε λοιπόν να κλαψουρίζεις, Έλενα, και κάνε κάτι. Σκέψου! Ξεκίνα από την αρχή».

Από την αρχή; Ποια ήταν η αρχή; Ο Στέφαν;

Όχι, ζούσε στο Φελς Τσερτς πολλά χρόνια πριν έρθει ο Στέφαν. Ήταν ήδη ξεχωριστή στην μικρή κοινωνία της πόλης της πολύ πριν γνωρίσει τον Στέφαν.

Αργά, σαν σε όνειρο, άρχισε να ηχογραφεί στο κινητό της: «Πρώτα πρώτα, η ταυτότητά μου. Είμαι η Έλενα Γκίλμπερτ, δεκαοχτώ χρονών». Ακόμη πιο αργά, τονίζοντας κάθε λέξη, είπε: «Δε νομίζω ότι είναι ματαιοδοξία να πω πως είμαι όμορφη. Αυτό το λέω γιατί έχω δει τον εαυτό μου στον καθρέφτη, και έχω ακούσει ένα σωρό κομπλιμέντα. Να μην το παραδεχτώ; Φυσικά, δεν είναι κάτι για το οποίο πρέπει να είμαι περήφανη, αφού πρόκειται για κάτι που το κληρονόμησα απλώς από τη μαμά και τον μπαμπά».

»Πώς είμαι; Έχω ξανθά μαλλιά που πέφτουν κυματιστά στην πλάτη και γαλάζια μάτια, που κάποιοι μου έχουν πει ότι θυμίζουν λαζουρίτες, γιατί είναι σκούρα μπλε με χρυσαφές ανταύγειες». Μισογέλασε θλιμμένα και συμπλήρωσε: «Ίσως γι’ αυτό αρέσω στους βρικόλακες...»

Μετά έσφιξε τα χείλη της, κάρφωσε το βλέμμα της στο σκοτάδι τριγύρω και συνέχισε σοβαρή.

«Πολλά αγόρια μου έχουν πει ότι είμαι το πιο αγγελικό κορίτσι του κόσμου. Εγώ απλώς έπαιζα μαζί τους. Τα χρησιμοποιούσα για να είμαι δημοφιλής, να διασκεδάζω... για διάφορους λόγους, τέλος πάντων. Θα είμαι ειλικρινής, εντάξει; Τα αγόρια τα θεωρούσα παιχνίδια ή τρόπαια». Σύντομη παύση. «Υπήρχε όμως και κάτι άλλο. Κάτι που σε ολόκληρη τη ζωή μου ήξερα ότι θα ερχόταν, αλλά δεν ήξερα τι ήταν. Ένωθα λες και έψαχνα για κάτι που δεν επρόκειτο ποτέ να το βρω στα αγόρια. Ούτε μία από τις ραδιουργίες που έστηνα ή τις ερωτοτροπίες μου δεν άγγιξε ποτέ τα βάθη της ψυχής μου. Μέχρι που εμφανίστηκε ένα πολύ ξεχωριστό αγόρι». Σταμάτησε, ξεροκατάπιε, και είπε πάλι: «Ένα πολύ ξεχωριστό αγόρι!

»Το όνομά του ήταν Στέφαν.

»Όμως, ο Στέφαν δεν ήταν αυτό που φαινόταν. Δεν ήταν απλώς ένας πανέμορφος μαθητής της τελευταίας τάξης του λυκείου, με αχτένιστα σκούρα μαλλιά και μάτια τόσο πράσινα όσο το χρώμα των φύλλων.

»Ο Στέφαν Σαλβατόρε ήταν βρικόλακας!

»Αληθινός βρικόλακας!»

Η Έλενα σταμάτησε πάλι για να πάρει μερικές γρήγορες ανάσες, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει.

«Βρικόλακας ήταν και ο πανέμορφος, μεγαλύτερος αδερφός του, ο Ντέιμον».

Δάγκωσε τα χείλη της, και φάνηκε σαν να πέρασε πολλή ώρα πριν προσθέσει: «Θα αγαπούσα τον Στέφαν αν ήξερα απ' την αρχή ότι ήταν βρικόλακας; Ναι! Ναι! Ναι! Θα τον είχα ερωτευτεί έτσι κι αλλιώς! Αλλά αυτό άλλαξε την κατάσταση – και άλλαξε κι εμένα». Η Έλενα ζωγράφισε με το δάχτυλό της ένα σχέδιο πάνω στο νυχτικό της. «Οι βρικόλακες, βλέπεις, δείχνουν την αγάπη τους ανταλλάσσοντας αίμα. Το πρόβλημα όμως ήταν... ότι εγώ αντάλασσα αίμα και με τον Ντέιμον! Όχι από επιλογή ακριβώς, αλλά επειδή εκείνος με κυνηγούσε συνεχώς, μέρα-νύχτα...»

Αναστέναξε. «Ο Ντέιμον λέει ότι θέλει να με κάνει βρικόλα-

κα και πριγκίπισσα του Σκότους. Αυτό σημαίνει ότι θέλει να με έχει αποκλειστικά δική του. Τον Ντέιμον, όμως, δε θα τον εμπιστευόμουν ποτέ και σε τίποτα, εκτός κι αν μου έδινε το λόγο του. Αυτή είναι μια ιδιορρυθμία του – ποτέ δεν παίρνει πίσω το λόγο του. Πάντα τον κρατάει».

Η Έλενα ένιωσε να σχηματίζεται στα χείλη της ένα αποστασιοποιημένο χαμόγελο. Μιλούσε όμως ήρεμα πια, χωρίς να κομπιάζει καθόλου, έχοντας σχεδόν ξεχάσει το κινητό.

«Ένα κορίτσι μπλεγμένο με δύο βρικόλακες... ε, τι πιο φυσικό απ' το να δημιουργηθούν προβλήματα; Ίσως, λοιπόν, μου άξιζε αυτό που έπαθα.

»Τι; Πέθανα!

»Δεν “πέθανα” όπως λένε κάποιοι άλλοι. Δηλαδή δεν έπαθα αυτό που συμβαίνει σε κάποιον όταν σταματάει η καρδιά του, οι άλλοι τον επαναφέρουν στη ζωή, κι όταν αυτός συνέρχεται αρχίζει να λέει ότι παραλίγο να μπει στο Φως.

»Εγώ μπήκα στο Φως!

»Εγώ πέθανα!

»Και όταν ξαναγύρισα, τι έκπληξη! Ήμουν βρικόλακας!

»Ο Ντέιμον νομίζω ότι ήταν καλός μαζί μου όταν πρωτοξύπνησα ως βρικόλακας – ίσως γι' αυτό να νιώθω ακόμη κάποια πράγματα γι' αυτόν. Δε με εκμεταλλεύτηκε, παρόλο που θα μπορούσε εύκολα να το κάνει.

»Ως βρικόλακας, όμως, πολύ λίγα πράγματα πρόλαβα να κάνω. Είχα το χρόνο να θυμηθώ τον Στέφαν και να τον αγαπήσω περισσότερο από ποτέ άλλοτε, αφού τότε κατάλαβα πόσο δύσκολα ήταν τα πάντα γι' αυτόν. Παρακολούθησα, επίσης, την τελετή της κηδεάς μου. Χα χα! Μακάρι να δινόταν σε όλους αυτή η ευκαιρία. Έμαθα να φοράω πάντα –πάντα, όμως!– το δαχτυλίδι με το λαζουρίτη, για να μη γίνω τσιγαριστή βρικόλακας. Αποχαιρέτησα την τετράχρονη αδερφή μου Μάργκαρετ και επισκέφτηκα την Μπόνι και τη Μέρεντιθ...»

Δάκρυα κυλούσαν ακόμη στα μάγουλα της Έλενας, αλλά εκείνη δεν έδινε σημασία. Συνέχισε να μιλάει ήρεμα.

«Και μετά... μετά πέθανα πάλι!

»Πέθανα όπως πεθαίνουν οι βρικόλακες όταν δε φορούν λα-

ζουρίτη και τους χτυπάει το φως του ήλιου. Δεν έγινα, φυσικά, σκόνη – ήμουν μόλις δεκαεφτά χρονών. Αλλά ο ήλιος με σκότωσε. Πέθανα... σχεδόν ήρεμα. Πριν πεθάνω, ανάγκασα τον Στέφαν να μου υποσχεθεί ότι θα φροντίζει πάντα τον Ντέιμον. Νομίζω, μάλιστα, ότι και ο Ντέιμον ορκίστηκε μέσα του να φροντίζει πάντα τον Στέφαν. Κι έτσι πέθανα – ο Στέφαν με κρατούσε αγκαλιά, ο Ντέιμον ήταν δίπλα μου, κι εγώ απλώς απέθθηκα να γλιστρήσω στο άπειρο σαν να με έπαιρνε ο ύπνος.

»Υστερα έβλεπα όνειρα που δεν τα θυμάμαι. Μετά, εντελώς ξαφνικά, κάποια μέρα αιφνιδιάστηκαν όλοι, γιατί άρχισα να τους μιλάω μέσω της Μπόνι, που έχει πολύ αναπτυγμένες πνευματιστικές ικανότητες. Είχα αναλάβει, υποθέτω, το ρόλο του προστάτη του Φελς Τσερτς. Η πόλη κινδύνευε, και έπρεπε κάπως να αντισταθούν. Όταν πλέον ήταν σίγουροι ότι είχαν ηττηθεί, εγώ ξαναγύρισα στον κόσμο των ζωντανών για να τους βοηθήσω. Κι όταν κερδίσαμε τον πόλεμο, εγώ διατήρησα αυτές τις ακατανόητες, παράξενες Δυνάμεις. Και είχα τον Στέφαν! Ήμαστε πάλι μαζί!»

Η Έλενα τύλιξε σφιχτά με τα μπράτσα της το κορμί της κι έμεινε έτσι – φανταζόταν τα ζεστά μπράτσα του Στέφαν τυλιγμένα γύρω της κι ένιωθε σαν να έσφιγγε εκείνον στην αγκαλιά της. Έκλεισε τα μάτια της μέχρι να ξαναδώσει στην ανάσα της το ρυθμό της.

«Άς πω τώρα και για τις Δυνάμεις μου. Πρώτον, διαθέτω τηλεπάθεια. Μπορώ να μιλάω τηλεπαθητικά, αλλά μόνο όταν είναι τηλεπαθητικό και το άλλο άτομο. Εδώ πρέπει να πω ότι όλοι οι βρικόλακες είναι τηλεπαθητικοί –άλλος λίγο, άλλος πολύ–, εκτός από τη στιγμή που ανταλλάσσουν αίμα μαζί σου.

»Δεύτερη μεγάλη δύναμη που διαθέτω είναι τα φτερά μου.

»Αλήθεια λέω, έχω φτερά! Και τα φτερά σημαίνουν απίστευτες δυνατότητες. Μόνο που δεν έχω ιδέα πώς πρέπει να τις χρησιμοποιήσω. Υπάρχει ένα ζευγάρι φτερών που μερικές φορές –όπως αυτή τη στιγμή!– το νιώθω να προσπαθεί να βγει απ’ το κορμί μου, να οδηγή τα χείλη μου στο να το ονομάσουν, να προσπαθεί να φέρει το κορμί μου στην κατάλληλη στάση. Είναι τα “Φτερά της Προστασίας”, κάτι που θα μπορούσαμε πράγ-

ματι να χρησιμοποιήσουμε σ' αυτό το ταξίδι. Αλλά δε θυμάμαι καν πώς λειτουργούσα τα παλιά φτερά μου, κι ούτε μπορώ να ανακαλύψω πώς λειτουργεί αυτό το καινούργιο ζευγάρι φτερών. Επαναλαμβάνω ξανά και ξανά τις λέξεις “Φτερά της Προστασίας”, αλλά τελικά νιώθω ηλίθια, γιατί αυτό δε βγάζει πουθενά.

»Έχω ξαναγίνει άνθρωπος λοιπόν! Τόσο άνθρωπος, όσο και η Μπόνι. Ω Θεέ μου! Μακάρι να μπορούσα να δω τώρα την Μπόνι και τη Μέρεντιθ! Λέω όμως συνέχεια στον εαυτό μου ότι, στιγμή τη στιγμή, πλησιάζω όλο και πιο κοντά στο μέρος όπου βρίσκεται ο Στέφαν – αν εξαιρέσουμε, βεβαίως, το ότι ο Ντέιμον μας πηγαίνει βόλτες εδώ κι εκεί, για να αποπροσανατολίσει όποιους προσπαθούν να μας ακολουθήσουν.

»Αλλά γιατί κάποιος να θέλει να μας ακολουθήσει; Γιατί, όταν επέστρεψα από τη μεταθανάτια ζωή, έγινε μια μεγάλη έκρηξη Δύναμης και την είδαν όλοι όσοι μπορούν να δουν τη Δύναμη σ' αυτό τον κόσμο.

»Πώς να εξηγήσω τώρα τι είναι αυτή η Δύναμη; Είναι κάτι που το έχουμε όλοι, αλλά οι άνθρωποι –με εξαίρεση όσους διαθέτουν πνευματιστικές ικανότητες όπως η Μπόνι– δεν τη συνειδητοποιούν καν. Οι βρικόλακες έχουν σίγουρα Δύναμη και τη χρησιμοποιούν είτε για να επηρεάζουν τους ανθρώπους και να τους κάνουν να τους συμπαθούν, είτε για να τους πείθουν ότι τα πράγματα είναι διαφορετικά απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Για παράδειγμα, σου θυμίζω πώς επηρέασε ο Στέφαν το προσωπικό του λυκείου για να τους κάνει να πιστέψουν ότι τα χαρτιά του ήταν εντάξει όταν ήρθε στο Ρόμπερτ Ε. Λι. Αυτή τη Δύναμη τέλος χρησιμοποιούν για να κατατροπώνουν άλλους βρικόλακες ή διάφορα άλλα πλάσματα του Σκότους, καθώς και ανθρώπους.

»Μιλούσα όμως για την έκρηξη Δύναμης η οποία συνέβη όταν κατέβηκα από τον ουρανό. Ήταν τόσο ισχυρή, που κίνησε το ενδιαφέρον δύο φριχτών πλασμάτων από την άλλη άκρη του κόσμου. Και τότε αποφάσισαν να 'ρθουν να δουν τι είχε προκαλέσει αυτή την έκρηξη Δύναμης, κι αν μπορούσαν με κάποιο τρόπο να τη χρησιμοποιήσουν προς όφελός τους.

»Δεν κάνω πλάκα όταν λέω ότι βρίσκονταν στην άλλη άκρη

του κόσμου. Είναι κιτσούνε, σατανικές αλεπούδες από την Ιαπωνία. Είναι κάτι σαν τους γνωστούς σ' εμάς λυκάνθρωπους, αλλά πολύ πιο ισχυρά. Είναι τόσο ισχυρά, ώστε μπορούν να χρησιμοποιούν τα μαλάχ, τα οποία τις περισσότερες φορές εμφανίζονται σαν φυτά· μοιάζουν όμως και με έντομα· και μπορούν να γίνουν τόσο μικρά όσο το κεφάλι μιας καρφίτσας, ή τόσο μεγάλα ώστε να καταπιούν το μπράτσο σου. Τα μαλάχ κολλούν πρώτα πάνω στα νεύρα του σώματος, μετά εξαπλώνονται σε ολόκληρο το νευρικό σύστημα και τελικά εξουσιάζουν τον άνθρωπο από το εσωτερικό του σώματός του».

Την Έλενα την είχε πιάσει ρίγος. Συνέχισε όμως να μιλάει, αν και κάπως πιο σιγά.

«Αυτό συνέβη στον Ντέιμον. Ένα μικροσκοπικό μαλάχ μπήκε στο κορμί του, εξαπλώθηκε παντού μέσα του και τον μετέτρεψε σε μαριονέτα του Σινίτσι. Ξέχασα να πω ότι τα κιτσούνε λέγονται Σινίτσι και Μισάο. Η Μισάο είναι κορίτσι. Έχουν και τα δύο μαύρα μαλλιά κατακόκκινα στις άκρες, αλλά της Μισάο είναι μακριά. Και υποτίθεται ότι είναι αδερφός και αδερφή, παρόλο που σίγουρα δε συμπεριφέρονται σαν αδέρφια.

»Όταν ο Σινίτσι εξουσίασε πλήρως τον Ντέιμον, τότε εξανάγκασε το κορμί του Ντέιμον να κάνει φριχτά πράγματα. Τον έκανε να βασανίσει τον Ματ κι εμένα. Ξέρω ότι ο Ματ, ακόμη και τώρα, θέλει μερικές στιγμές να σκοτώσει τον Ντέιμον γι' αυτό που μας έκανε. Αν όμως είχε δει αυτό που είδα εγώ –εκείνο το λεπτό, υγρό, λευκό δεύτερο κορμί που τράβηξα με τα νύχια μου από τη σπονδυλική στήλη του Ντέιμον όπου είχε κολλήσει, καθώς και τον Ντέιμον να λιποθυμεί τελικά από τον πόνο– τότε και ο Ματ θα καταλάβαινε περισσότερα. Δεν μπορώ να κατηγορήσω τον Ντέιμον γι' αυτά που ο Σινίτσι τον εξανάγκασε να κάνει. Δεν μπορώ! Ο Ντέιμον ήταν... δεν μπορείς καν να φανταστείς πόσο διαφορετικός ήταν. Ήταν συντετριμμένος. Έκλαιγε! Ήταν...

»Τέλος πάντων, δεν πιστεύω ότι θα τον ξαναδώ ποτέ σε τέτοια χάλια. Όμως, αν ποτέ ξαναβρώ τις δυνάμεις των φτερών μου, ο Σινίτσι θα μπλέξει πολύ άσχημα.

»Πιστεύω, βλέπεις, ότι κάναμε λάθος την τελευταία φορά.

Νικήσαμε τον Σινίτσι και τη Μισάο, αλλά δεν τους σκοτώσαμε! Ήμαστε υπερβολικά ηθικοί, ή ευγενικοί – κάτι τέτοιο, τέλος πάντων.

»Ήταν ένα πολύ σοβαρό λάθος αυτό.

»Γιατί ο Ντέιμον δεν ήταν ο μόνος που εξουσίαζαν τα μαλάχ του Σινίτσι. Εξουσίαζαν –και συνεχίζουν να εξουσιάζουν– και κορίτσια· νεαρά κορίτσια του Φελς Τσερτς, δεκατεσσάρων, το πολύ δεκαπέντε χρονών, ή και μικρότερα ακόμη. Εξουσίαζαν, επίσης, και μερικά αγόρια. Τα ανάγκαζαν να συμπεριφέρονται σαν να είχαν τρελαθεί... Έκαναν κακό στον εαυτό τους και στις οικογένειές τους. Καταλάβαμε πόσο άσχημη ήταν η κατάσταση όταν πια είχαμε κλείσει τη συμφωνία με τον Σινίτσι.

»Ίσως, πάλι, θεωρηθούμε υπερβολικά ανήθικοι, αφού κάναμε συμφωνία με το σατανά. Αλλά τα κιτσούνε είχαν απαγάγει τον Στέφαν – με τη βοήθεια του Ντέιμον, οφείλω να πω, τον οποίο ήδη εξουσίαζαν. Όταν ο Ντέιμον ξέφυγε από τον έλεγχό τους, η μόνη του έγνοια ήταν να αναγκάσει τον Σινίτσι και τη Μισάο να μας πουν πού ήταν ο Στέφαν και, κατόπιν, να τα κάνει να εγκαταλείψουν για πάντα το Φελς Τσερτς.

»Ως αντάλλαγμα, ο Ντέιμον επέτρεψε στον Σινίτσι να μπει στο μυαλό του.

»Αν η δύναμη είναι η έμμονη ιδέα των βρικολάκων, οι αναμνήσεις είναι η έμμονη ιδέα των κιτσούνε. Ο Σινίτσι ήθελε τις αναμνήσεις του Ντέιμον από τις τελευταίες λίγες μέρες – από τότε που τον ανάγκασε να μας βασανίσει... και από τότε που τα φτερά μου βοήθησαν τον Ντέιμον να συνειδητοποιήσει τι είχε κάνει. Νομίζω, ωστόσο, πως και ο ίδιος ο Ντέιμον δεν ήθελε αυτές τις αναμνήσεις του – δεν ήθελε να θυμάται τι είχε κάνει, ούτε πόσο είχε αλλάξει όταν αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει αυτά που είχε κάνει. Επέτρεψε, λοιπόν, στον Σινίτσι να του πάρει τις αναμνήσεις αυτές και, ως αντάλλαγμα, ο Σινίτσι έβαλε στο μυαλό του Ντέιμον τον τόπο όπου βρισκόταν ο Στέφαν.

»Το πρόβλημα ήταν ότι εμπιστευτήκαμε τον Σινίτσι όταν μας έδωσε το λόγο του πως θα έφευγε από το Φελς Τσερτς, παρόλο που ο λόγος του Σινίτσι δε σήμαινε τίποτε.

»Επιπλέον, από τότε και μετά, ο Σινίτσι χρησιμοποιεί το τη-

λεπταθητικό κανάλι που άνοιξε ανάμεσα στο μυαλό του και στο μυαλό του Ντέιμον για να παίρνει συνέχεια αναμνήσεις, χωρίς καν να το συνειδητοποιεί ο Ντέιμον.

»Συνέβη και χθες τη νύχτα, όταν μας σταμάτησε ένας αστυνομικός για να μάθει τι κάνουν τρεις έφηβοι μ' ένα ακριβό αμάξι μες στα μαύρα μεσάνυχτα στην ερημιά. Ο Ντέιμον τον επηρέασε για να φύγει και να μας αφήσει ήσυχους. Όμως, λίγες ώρες αργότερα, ο Ντέιμον είχε ξεχάσει εντελώς τον αστυνομικό.

»Αυτό έχει φοβίσει τον Ντέιμον. Και στιδήποτε φοβίζει τον Ντέιμον –παρόλο που δεν παραδέχεται ποτέ ότι φοβάται– εμένα με πανικοβάλλει!

»Τώρα ίσως θα ήθελες να ρωτήσεις τι ακριβώς έκαναν τρεις έφηβοι στη μέση του πουθενά – στην Επαρχία Γιούνιον, στο Τενεσί, με βάση το τελευταίο σήμα οδικής κυκλοφορίας που είχα δει. Ταξιδεύουμε προς κάποια Πύλη της Σκοτεινής Διάστασης – η φυλακή “Σι νο Σι”, όπου ο Σινίτσι και η Μισάο έκλεισαν τον Στέφαν, βρίσκεται στη Σκοτεινή Διάσταση. Ο Σινίτσι έβαλε μόνο αυτή την πληροφορία στο μυαλό του Ντέιμον και, όσο κι αν προσπαθώ, ο Ντέιμον δε μου λέει πολλά γι' αυτό το μέρος. Αλλά εκεί βρίσκεται ο Στέφαν και, με κάποιο τρόπο, θα πάω κι εγώ – ακόμη κι αν αυτό σημαίνει ότι θα σκοτωθώ.

»Ακόμη κι αν αυτό σημαίνει ότι εγώ, η Έλενα Γκίλμπερτ, θα πρέπει να μάθω να σκοτώνω.

»Δεν είμαι πια το γλυκό κοριτσάκι από τη Βιρτζίνια που ήμουν κάποτε».

Η Έλενα σταμάτησε και πήρε βαθιά ανάσα. Ύστερα, σφίγγοντας πάλι τα μπράτσα της γύρω από το κορμί της, συνέχισε:

«Πρέπει όμως να σου πω γιατί έχει έρθει και ο Ματ μαζί μας. Λοιπόν, εξαιτίας της Κάρολιν Φορμπς, της φίλης μου από παλιά, από το νηπιαγωγείο. Πέρσι, όταν ο Στέφαν ήρθε στο Φελς Τσερτς τον θέλαμε και οι δύο. Αλλά ο Στέφαν δεν ήθελε την Κάρολιν. Από τότε και μετά, η Κάρολιν έγινε ο χειρότερος εχθρός μου.

»Η Κάρολιν ήταν, επίσης, το πρώτο τυχερό κορίτσι που επισκέφτηκε ο Σινίτσι στο Φελς Τσερτς. Η Κάρολιν, επιπλέον, ήταν το κορίτσι του Τάιλερ Σμόλγουντ πολύ καιρό πριν γίνει

θύμα του. Αναρωτιέμαι πόσο καιρό άραγε να ήταν μαζί και πού βρίσκεται τώρα ο Τάιλερ. Το μόνο που ξέρω είναι ότι η Κάρολιν τελικά κόλλησε σαν τσιμπούρι στον Σινίτσι γιατί “χρειάζοταν σύζυγο”. Η ίδια η Κάρολιν χρησιμοποίησε αυτή την έκφραση. Υποθέτω, λοιπόν, αυτό που υποθέτει και ο Ντέιμον, ότι η Κάρολιν θα γεννήσει κουταβάκια... Καταλαβαίνεις... θα γεννήσει λυκανθρωπάκια – αφού ο Τάιλερ είναι λυκάνθρωπος!

»Ο Ντέιμον λέει ότι αν κάποια γεννήσει ένα λυκανθρωπάκι, γίνεται λυκάνθρωπος πολύ πιο γρήγορα απ’ όσο θα γινόταν αν την είχε δαγκώσει λυκάνθρωπος. Λέει, επίσης, ότι κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης αποκτάει τη δύναμη να επιλέξει αν θέλει να γίνει λύκος ή άνθρωπος. Πριν φτάσει όμως αυτή η στιγμή είναι απλώς εντελώς μπερδεμένη.

»Το θλιβερό ήταν ότι ο Σινίτσι δεν έδωσε καμιά σημασία στην Κάρολιν όταν εκείνη του τα ξεφούρνισε όλα αυτά.

»Η Κάρολιν όμως ήταν τόσο απελπισμένη, που κατηγορήσε τον Ματ ότι τη βίασε σ’ ένα ραντεβού τους. Πρέπει να ήξερε κάτι γι’ αυτά που έκανε ο Σινίτσι, γιατί ισχυρίστηκε ότι το υποτιθέμενο ραντεβού της με τον Ματ ήταν τη μέρα που του επιτέθηκε ένα από τα τεράστια μαλάχ, αφήνοντας στο μπράτσο του σημάδια που θύμιζαν γρατζουνιές από γυναικεία νύχια.

»Και η αστυνομία, βεβαίως, άρχισε να ψάχνει τον Ματ. Στην ουσία, δηλαδή, εγώ ανάγκασα τον Ματ να έρθει μαζί μας. Ο πατέρας της Κάρολιν είναι άνθρωπος με μεγάλη επιρροή στο Φελς Τσερτς – είναι φίλοι με τον εισαγγελέα στο Ρίτσομοντ, καθώς και με τον αρχηγό μιας από εκείνες τις ανδρικές λέσχες με τις μυστικές χειραψίες και όλα τα συναφή, εκείνα δηλαδή που σε κάνουν εξέχουσα προσωπικότητα σε μια κοινωνία.

»Αν δεν είχα πείσει τον Ματ να το σκάσει, αντί να μείνει και να αντιμετωπίσει τις κατηγορίες της Κάρολιν, οι Φορμπς θα τον είχαν λιντσάρει! Με καίει σαν φωτιά ο θυμός που νιώθω. Και δεν είναι μόνο θυμός και πόνος για τον Ματ. Είναι θυμός και για την Κάρολιν, αφού έχω την αίσθηση ότι πρόδωσε τα κορίτσια όλου του κόσμου. Γιατί τα περισσότερα κορίτσια δε θα έλεγαν ποτέ ένα τέτοιο ψέμα για κάποιο αγόρι. Μ’ αυτό που έκανε ντρόπιασε όλα τα κορίτσια».

Η Έλενα έκανε μια σύντομη παύση κοιτάζοντας τα χέρια της. Μετά πρόσθεσε: «Μερικές φορές, όταν θυμώνω με την Κάρολιν, τα φλιτζάνια τρέμουν και τα μολύβια κυλούν και πέφτουν κάτω απ' το τραπέζι. Ο Ντέιμον λέει ότι αυτό είναι αποτέλεσμα της αύρας μου, της ζωτικής μου Δύναμης, η οποία είναι εντελώς διαφορετική από τότε που γύρισα από τη μεταθανάτια ζωή. Καταρχήν, δίνει απίστευτη δύναμη σε όποιον πει το αίμα μου.

»Ο Στέφαν ήταν αρκετά δυνατός και τα κιτσούνε δε θα μπορούσαν ποτέ να τον αναγκάσουν να πέσει στην παγίδα τους αν δεν τον είχε ξεγελάσει πρώτα ο Ντέιμον. Κατάφεραν να τα βγάλουν πέρα μαζί του όταν τον εξασθένησαν και τον έκλεισαν πίσω από σιδερένια κάγκελα. Ο σίδηρος δυσκολεύει όλα τα υπερκόσμια πλάσματα. Οι βρικόλακες, επιπλέον, τρέφονται τουλάχιστον μια φορά τη μέρα, γιατί αλλιώς εξασθενούν. Πάω στοίχημα –όχι, είμαι απολύτως σίγουρη!– ότι του στερήσαν την τροφή.

»Γι' αυτό δεν αντέχω να σκέφτομαι την κατάσταση του Στέφαν αυτή τη στιγμή. Ούτε μπορώ να αφεθώ στο φόβο ή το θυμό μου, γιατί θα χάσω τον έλεγχο της αύρας μου – ο Ντέιμον μου έδειξε πώς να κρατώ την αύρα μου μες στο κορμί μου, ώστε να φαίνομαι στους άλλους σαν ένα φυσιολογικό κορίτσι. Η αύρα μου, όπως και πριν, είναι αχνόχρυση και ευχάριστη, αλλά έλκει πια σαν πυρσός πλάσματα όπως οι βρικόλακες.

»Γιατί το αίμα μου –ή μήπως απλώς η αύρα μου;– μπορεί να κάνει και κάτι ακόμη. Μπορεί... τέλος πάντων, μπορώ να πω ό,τι θέλω εδώ, έτσι; Η αύρα μου, λοιπόν, μπορεί πλέον να κάνει τους βρικόλακες να με θέλουν όπως με θέλουν οι άντρες... Να μη θέλουν απλώς να ρουφήξουν το αίμα μου... κατάλαβες; Να θέλουν να με φιλήσουν, και διάφορα τέτοια. Επομένως, όπως είναι φυσικό, όταν αισθάνονται την αύρα μου, με κυνηγούν. Είναι σαν να έχει γεμίσει ο κόσμος με μελισσες, κι εγώ να είμαι το μοναδικό λουλούδι!

»Πρέπει, λοιπόν, να εξασκηθώ στο να κρύβω την αύρα μου. Αν η αύρα μου απλώς αχνοφέγγει, τότε μπορώ να τη σκαπουλάρω, γιατί φαίνομαι σαν ένας συνηθισμένος άνθρωπος, κι όχι σαν ένας άνθρωπος που πέθανε και ξαναγύρισε. Είναι δύσκο-

λο όμως να θυμάμαι πάντα να την κρύβω· και, όποτε το ξεχνάω, κάθε φορά που αναγκάζομαι να τη ρουφήξω μέσα μου απότομα νιώθω έναν πολύ δυνατό πόνο.

»Ύστερα νιώθω... αυτό είναι εντελώς προσωπικό, εντάξει; Θα έχεις την κατάρρα μου, Ντέιμον, αν τα ακούσεις όλα αυτά. Ύστερα, έχω έντονη επιθυμία να με φιλήσει ο Στέφαν – εννοώ το φιλί του βρικόλακα, φυσικά! Έτσι ξαλαφρώνω από την πίεση, κι αυτό είναι ευχάριστο. Το τρύπημα από τα δόντια των βρικόλακων πονάει μόνο όταν αντιστέκεσαι, ή όταν ένας βρικόλακας θέλει να σε πονέσει. Αλλιώς, νιώθεις ευχάριστα και, επιπλέον, επικοινωνείς με το μυαλό του βρικόλακα που σε φιλά... Ω, πόσο πολύ μου λείπει ο Στέφαν!»

Η Έλενα έτρεμε σύγκορμη. Όσο κι αν προσπάθησε να καταλαγιάσει τη φαντασία της, συνέχισε να σκέφτεται τι μπορεί να έκαναν στον Στέφαν οι δεσμοφύλακές του. Πειστωμένη, κράτησε πάλι σφιχτά το κινητό της, αδιαφορώντας για τα δάκρυα που έσταζαν πάνω του.

«Δεν μπορώ να αφήνω τον εαυτό μου να σκέφτεται τι μπορεί να του κάνουν, γιατί τότε θα αρχίσω στ' αλήθεια να τρελαίνομαι. Θα γίνω ένα άχρηστο, αλλόφρον πλάσμα, που θα τρέμει όλη την ώρα και θα θέλει μόνο να ουρλιάζει – να ουρλιάζει ξανά και ξανά, και να μη σταματάει ποτέ τα ουρλιαχτά. Πρέπει να προσπαθώ κάθε λεπτό να μην τα σκέφτομαι αυτά. Γιατί μόνο μια ψύχραιμη και ήρεμη Έλενα, με σχέδια Α, Β και Γ, θα μπορέσει να τον βοηθήσει. Κι όταν θα είναι πάλι ασφαλής στην αγκαλιά μου, τότε θα αφεθώ και θα αρχίσω να τρέμω σύγκορμη, να κλαίω και να ουρλιάζω...»

Η Έλενα σταμάτησε μισογελώντας, ακούμπησε το κεφάλι της στην πλάτη του καθίσματος και είπε με φωνή βραχνή:

«Είμαι κουρασμένη τώρα. Τουλάχιστον, όμως, κατέστρωσα το σχέδιο Α. Πρέπει ο Ντέιμον να μου πει περισσότερα για το μέρος στο οποίο πηγαίνουμε, τη Σκοτεινή Διάσταση, καθώς και οτιδήποτε γνωρίζει σχετικά με τις δύο πληροφορίες που μου έδωσε η Μισάο για το κλειδί που θα ξεκλειδώσει το κελί του Στέφαν.

»Νομίζω ότι αυτό δεν το ανέφερα καθόλου. Το κλειδί, το

αλεπουδίσιο κλειδί που χρειάζομαστε για να βγάλουμε τον Στέφαν από το κελί του, αποτελείται από δύο κομμάτια τα οποία είναι κρυμμένα σε δύο διαφορετικά μέρη. Όταν η Μισάο με χλεύαζε λέγοντάς μου ότι δεν ξέρω τίποτε γι' αυτά τα μέρη, μου έδωσε ξεκάθαρους πληροφορίες σχετικά με το πού βρίσκονται αυτά τα μέρη. Δε φαντάστηκε ποτέ ότι θα προσπαθούσα να πάω στη Σκοτεινή Διάσταση, κι έκανε απλώς επίδειξη γνώσεων. Θυμάμαι όμως ότι μου είπε περίπου τα εξής: Το πρώτο μισό βρίσκεται “μέσα στο όργανο του Ασημένιου Αηδοιού” και το δεύτερο μισό είναι “θαμμένο στην αίθουσα χορού της Μπλόντγουντ*”.

»Πρέπει να ρωτήσω τον Ντέιμον αν ξέρει κάτι γι' αυτά τα μέρη. Έχω την εντύπωση ότι, όταν θα φτάσουμε στη Σκοτεινή Διάσταση, θα χρειαστεί να μπούμε σε κάποια σπίτια, όπως και σε διάφορα άλλα μέρη. Για να ψάξεις μια αίθουσα χορού, είναι καλύτερο να σε έχουν προσκαλέσει στο χορό, σωστά; Αυτό ακούγεται ευκολότερο να το λες παρά να το κάνεις, αλλά θα κάνω όλα όσα πρέπει να κάνω. Τελεία και παύλα!»

Η Έλενα σήκωσε αποφασιστικά το κεφάλι της κι έμεινε άφωνη απ' αυτό που είδε. Ύστερα ψιθύρισε: «Το πιστεύεις; Μόλις κοίταξα ψηλά και είδα στον ουρανό τις πρώτες αμυδρές αποχρώσεις της χαραυγής: απαλό γκριζοπράσινο, πολύ ανοιχτό πορτοκαλί και ανεπαίσθητο γαλάζιο... Μιλούσα όλη τη νύχτα! Είναι όλα τόσο γαλήνια αυτή τη στιγμή! Και μόλις τώρα φάνηκε και ο ήλιος πάνω...»

»Τι διάολο ήταν αυτό; Μόλις ακούστηκε ένα μπαμ στην οροφή της Jaguar. Πολύ, πάρα πολύ δυνατό...»

Η Έλενα έκλεισε γρήγορα το κουμπί της μαγνητοφώνησης στο κινητό της. Είχε πανικοβληθεί. Ακούστηκε πάλι ένας τέτοιος θόρυβος και, εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ήχος από γρατζουνίσματα στην οροφή...

Έπρεπε αμέσως να βγει από το αμάξι.

---

* Γυναίκα φτιαγμένη από λουλούδια. Από την ουαλική μυθολογία. (Σ.τ.Μ.)

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ;

Ο αγαπημένος της Έλενας, ο γοητευτικός Στέφαν, έχει αιχμαλωτιστεί από κάποιους δαίμονες και βρίσκεται σιδηροδέσμιος στις φυλακές της Σκοτεινής Διάστασης. Για να τον ελευθερώσει, η Έλενα ξεκινάει ένα επικίνδυνο ταξίδι έχοντας δίπλα της τον αδελφό του, τον επικίνδυνο Ντέιμον, ο οποίος δεν κρύβει την επιθυμία του να την κάνει δική του.

Η Μπόι και η Μέρεντιθ έχουν αναλάβει να διαφωτίσουν τους κατοίκους του Φελς Τσερτς για τον κίνδυνο που απειλεί την πόλη τους και να τους κινητοποιήσουν εναντίον των διδυμων κιτσούνε, του Σινίτσι και της Μισάο. Τα σχέδια όμως αλλάζουν και βρίσκονται μαζί με την Έλενα –και οι τρεις σκλάβες του Ντέιμον!– στη Σκοτεινή Διάσταση.

Η Έλενα λατρεύει τον Στέφαν και είναι διατεθειμένη να τον σώσει, ακόμη κι αν χρειαστεί να πεθάνει. Αλλά ο Ντέιμον την αναστατώνει... Θα προδώσει η Έλενα τον Στέφαν; Θα επιλέξει τελικά την παθιασμένη αγάπη του Ντέιμον ή την τρυφερή αγκαλιά του Στέφαν;

**Το έκτο βιβλίο της σειράς
έρρωτα και τρόμου VAMPIRE DIARIES
θα σας σαγηνεύσει.**

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΠΡΩΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-571-7

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 10883

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η